

Maddî zararların âhirette karşılığı var mı?

İzmir/Tire'den Mustafa Sağlam: "Ege ve Karadeniz bölgelerine gelen yağmur âfetinde çiftçiler çok zarara uğradılar. Çiftçinin bunda payı, suçu ve hatâsı var mıdır? Varsa ne olabilir? Âfeti yaşayanlar, içinde buldukları ruh hâlini kulluğa ve duâya çevirebilirler mi? Maddî zararların âhirette karşılığı var mı?"

Öncelikle, âfete uğrayan çiftçilerimize geçmiş olsun der; mal kayıplarının sadaka hükmüne geçmesini Cenâb-ı Feyyaz-ı Mutlak'tan niyaz ederim.

Şükreden Müslümanın hiçbir zaman kayıp içinde olmadığını, dünyada kaybedenin âhirette kazançlı olacağını, Allah için sabredenlere Cenâb-ı Hakın kat kat artırarak ikrâm edeceğini bizler îmânımızla biliyor ve birer günahkâr Müslüman olsak da, kaybettiğimiz mal ve canlara bedel Rabb'imizin rızâsını ve uhrevî mükâfâtını bizden esirgemeyeceğini umuyoruz.

"Şüphe yok ki: Biz sizi bir takım korkular ve açlıklarla, mal, can ve mahsul eksikliğiyle imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele!"¹ buyuran Rabb'imize, âfete uğrayan Müslüman kardeşlerimize sabr-ı cemil ihsan etmesi için el açıyoruz. Üstad Hazretlerinin ifâdesiyle, musîbetleri günahlarımızın kefâreti, mükâfâtların da ayak sesleri biliyoruz² ve Allah'tan umuyoruz, umuyoruz, umuyoruz.

Rabb'imiz tarafından takdir edilip gönderilen ve "müjdelenmeyi" gerekli kılan "musîbetler ve âfetler", elbette istenilmez; ama verilirse:

1- Allah'a dayanmalı, Allah'a sığınmalı, hâlimizi Allah'a arz etmeli, Allah'tan merhamet ummalı, Allah'tan mağfiret beklemeli, Allah'ın acıyacağını düşünmeli ve Allah'tan sabır istemeliyiz.

2- Musîbet ve âfetlerde giden can telefinin şehâdet, mal telefinin sadaka hükmünde olduğunu unutmamalı; "Umulur ki sizin hoşlanmadığınız bir şeyde sizin için hayır vardır"³ âyetine dayanmalı ve Allah'tan mutlak hayır beklemeliyiz.

3- Başkasına uzanan her elin, aslında Allah'ın rızâsına ve Cennete uzandığını aklımızdan çıkarmamalı ve mümkün mertebe eldeki imkânları seferber ederek,

insanların yaralarını sarmaya çalışmalıyız.

4- Acziyetimizi ve zafiyetimizi şefaathçi yaparak, Allah'tan kolaylık vermesini, acımasını, bağışlamasını ve yardım etmesini istemeli, sürekli duâ ve niyaz hâlinde bulunmalı, duâlarımızda—bir an bile—kesintiye meydan vermemeliyiz.

Enes bin Mâlik (ra) anlatmıştır: Bir defa Nebiyy-i Muhterem Efendimiz (asm) zamanında bir kıtlık olmuştu. Bir Cuma günü Hazret-i Peygamber (asm) hutbede iken birisi ayağa kalktı ve:

“Mallar helâk oldu, çoluk çocuk aç kaldı Yâ Resûlallah! Bize duâ buyur!” dedi. Allah Resûlü (asm) mübârek ellerini bir kaldırdı ki, o sırada gökyüzünde hiçbir bulut parçası yoktu. Allah'a yemin ederim ki, bulutlar dağlar gibi gök yüzünü doldurmadıkça o mübârek ellerini indirmede ve yağmur yağmadan o minberden inmedi. Minberden inerken mübârek sakalına doğru yağmur tanelerinin yuvarlandığını gördüm. O gün, ertesi gün, daha ertesi gün... Tâ öteki Cuma'ya kadar hep üzerimize yağmur yağdı, yağdı, yağdı.

Ertesi Cuma bir başkası bu defa: “Yâ Resulallah! Âfetten binalarımız yıkıldı, mallarımız boğulmaya başladı. Bize duâ buyur” diye çığlık attı. Bunun üzerine Allah Resûlü (asm) mübârek ellerini kaldırdı. Ve:

“Allah'ım, etrafımıza ver! Üzerimize yağdırma!” diye duâ buyurdu. Bunu söylerken de, mübârek eliyle hangi taraftaki buluta işâret buyurdu ise orası açıldı ve Medîne üstü açık bir alana dönüverdi. Kanat vâdisi bir ay mütemadiyen aktı ve her taraftan kim geldi ise bol bol yağmur yağdığından bahsetti.⁴

Duâlarımıza ara vermeden devam etmeliyiz.

5- Allah'a sitemkâr olmaktan ve isyan etmekten Allah'a sığınmalıyız. Hayata küsmemeliyiz.

6- Mümkün mertebe sâir insanlara sabretmeleri ve Allah'a güvenmelerini telkin etmeliyiz.

7- Kaybı büyük olanlara mânevî moral ve tesellî vermeli, acısı ağır olanların acısını paylaşmalı, bir kapıyı kapatan Allah'ın bir başka kapıyı açacağını insanlara hep müjdelemeli ve Allah'tan ümit kesmememiz gerektiğini sürekli vurgulamalıyız.

8- Asıl mal sahibinin Allah olduğunu, verenin de, alanın da Allah olduğunu, insanın yalnızca bir emanetçi ve misâfir bulunduğunu unutmamalıyız.

9- Allah'ın; verdiği maldan hesap soracağını, fakat aldığı maldan hesap sormayacağını düşünmeli ve almak sûretiyle hesap sormaktan muaf tuttuğu için Allah'a şükretmeliyiz.

10- Başkalarının ne günah işlediğini araştırmamalı; ama nefsimizi muhakkak sorgulamalıyız.

11- Günahlarımızı Allah'a karşı itiraf etmekten kaçınmamalı, tevbe ve istiğfar etmeliyiz.

12- Cenâb-ı Hak'ın, acımızı dindirmesini, zararımızı telâfi etmesini, belâmızı kaldırmasını ve daha büyük kayıplar ve musîbetler vermemesini sıkça niyazlarımızda dile getirmeliyiz.

Cenâb-ı Hak ÷lkemizi ve cümle İslâm beldelerini maddî-mânevî âfet ve musîbetlerden muhafaza buyursun. Âmîn.

Dipnot:

- 1- Bakara Sûresi, 2/155;
- 2- Dîvân-ı Harb-i Örfî ve Sünûhât, s. 116;
- 3- Bakara Sûresi, 2/216;
- 4- S. Buhârî, 3/505..